

nemlig at det skulde være, for at Grundlovens Bud om Dommernes Uafhængighed bedre kunde skee fyldest, bemærke, at det forekommer mig at være en urimelig Frygt, man har faaet for, at de Dommere, der vare constituerede paa en Tid, indtil det maatte vise sig, hvormange der for Sagernes Skyld behøvedes at maatte være fast ansatte, skulde være udsatte for Fristelse til at vige fra deres Overbeviisning af personlige Hensyn, af Hensyn til deres Befordring osv. Det er jo netop blevet udtalt af den ærede Ordfører, at der, i hvad der hidtil er skeet, slet ikke har vilst sig noget Tegn paa, at der kunde være Grund til at frygte noget Saadant. Jeg troer ganske vist, at man med den største Nolighed kunde lade dette Forhold vedblive, saalænge det var fornødent; men en anden Sag er det, at man, dersom man troer, at man allerede nu kan see, at Sagernes Antal ikke vil blive formindsket saaledes, at man kan undvære disse 2 Assessorer, da strax ansætter dem fast. Det finder jeg naturligt; den anden Grund har derimod for mig slet Intet at betyde.

S. Sage: Jeg maa dog antage, at Grundloven maa have nogen Betydning for det ærede Medlem. Vel har Grundloven i dens § 78 kun fastsat, at en Dommer ikke kan forflyttes mod sit Dnsse osv., og derved har man villet give Dommernes en selvstændigere og mere uafhængig Stilling end andre Embedsmænd. Nu er det jo dog aabenbart, at constituerede Dommere ere stillede anderledes end de fast ansatte, og Udvalget har derfor været fuldkommen enig i, at selv om der i det enkelte Tilfælde ikke var Tale om nogen Frygt — der er jo heller ikke Tale om, at Grundloven tager Hensyn til de enkelte Personer eller til de enkelte Tilfælde — skulde man dog søge at hævede Grundloven i alle mødende Tilfælde, og her er der et saadant, hvor Dommernes ere constituerede istedetfor fast ansatte, og hvor, som Følge deraf, Grundlovens § 78 ikke kan blive opfyldt i sin fulde Kraft.

Winther: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at vi ere i en Overgangstilstand med Hensyn til Dommernes Stilling ligeoverfor Grundloven; der er jo en Mængde af Dom-

merne, som tillige ere administrative Embedsmænd, og med Hensyn til dem kan man jo dog ikke gjøre det gjældende, at Dommernes ikke ere affættelige. Saalænge altsaa Stillingen for den langt overveiende Deel af Dommernes her i Landet er en saadan, at Grundlovens Bestemmelse ikke kan komme til Anvendelse paa dem, saalænge forekommer det mig ogsaa, at man, naar det er hensigtsmæssigt en kort Tid at have et Par constituerede Overdommere, meget godt kan lade det skee uden at berygte, at man derved krænker Grundloven. Jeg vil ogsaa antage, at det maa kunne skee uden at krænke Grundloven; thi ellers havde den jo allerede været krænket derved, at der havde været constitueret saadanne Assessorer; jeg vil i det Mindste ikke af den Grund rejse nogen Klage imod Ministeriet.

S. Sage: Det ærede Medlem veed dog vistnok, at medens Grundlovens § 78 er gjen nemført ved de høiere Retter, og der altsaa i saa Henseende slet ingen Overgangstilstand er tilstede der, have vi i dens midlertidige Bestemmelser en Paragraph 3, som omhandler Underdommerne, som deels tillige ere administrative Embedsmænd; hvad Overdommerne derimod angaaer, har Stillingen for dem lige fra den Tid, Grundloven blev given, været en anden.

Alberti: Jeg troer, at om det endogsaa vedtages, at der skal ansættes to faste Assessorer til i Hof- og Stadsretten, undgaaer man ikke derved at faae constituerede Assessorer. Det er en Kjendsgjerning, at der i den nævnte Ret findes flere constituerede Assessorer, end der nævnes i Finantsloven, idet der nemlig, naar en virkelig Assessor faaer Orlov paa længere Tid, bliver enten af Justitiarius eller med Justitsministerens Samtykke besiddet en constitueret Assessor, som under hans Fraværelse fungerer for ham; om det nu ogsaa gaaer paa den fraværende Assessors Regning, hvad denne constituerede Assessor foretager sig, saa er det dog den fungerende Dommer, der beklæder Retten og affiger Dommen; jeg troer ikke, at dette Forhold kan være anderledes, ialtfald naar der er flere Assessorer, der have Forsald i længere Tid, men jeg troer, at det er et haand-